

DOSTLUK KAZANSIN

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

KFW

unicef

Bir varmış, bir yokmuş.

Kelebeklerin huzurla uçtuğu, kuşların sevinçle kanat açtığı, rüzgârın herkese selam verip geçtiği bir orman varmış. Burada güneş sevgiyle doğar, yağmur sessizce yağarmış.

Ormanın ortasında bir de göl varmış. Gölde beraberce yaşayan yengeç, kurbağa, su kaplumbağası ve balıklar çok mutluymuş. Bazen yengeç, balıkları kovalarmış ama yakalayamamış. Kurbağa su kaplumbağasının üstüne biner, onun yorulduğunu anlayınca inermiş.

Her şey iyi ve güzel gidiyormuş bu ormanda.
Hayvanların tamamı gölün kenarına gelirmiş. Kimisi
suyunu içer, kimisi ağaç gölgesinde manzarayı seyredip
mutlu olurmuş.

Bir gün yavru aslan Dodi ve arkadaşı göl kenarına
gelmişler. Manzarayı seyredirken Dodi,

"Haydi, taş atma yarışması yapalım aramızda.
Bakalım kim birinci olacak?" demiş.

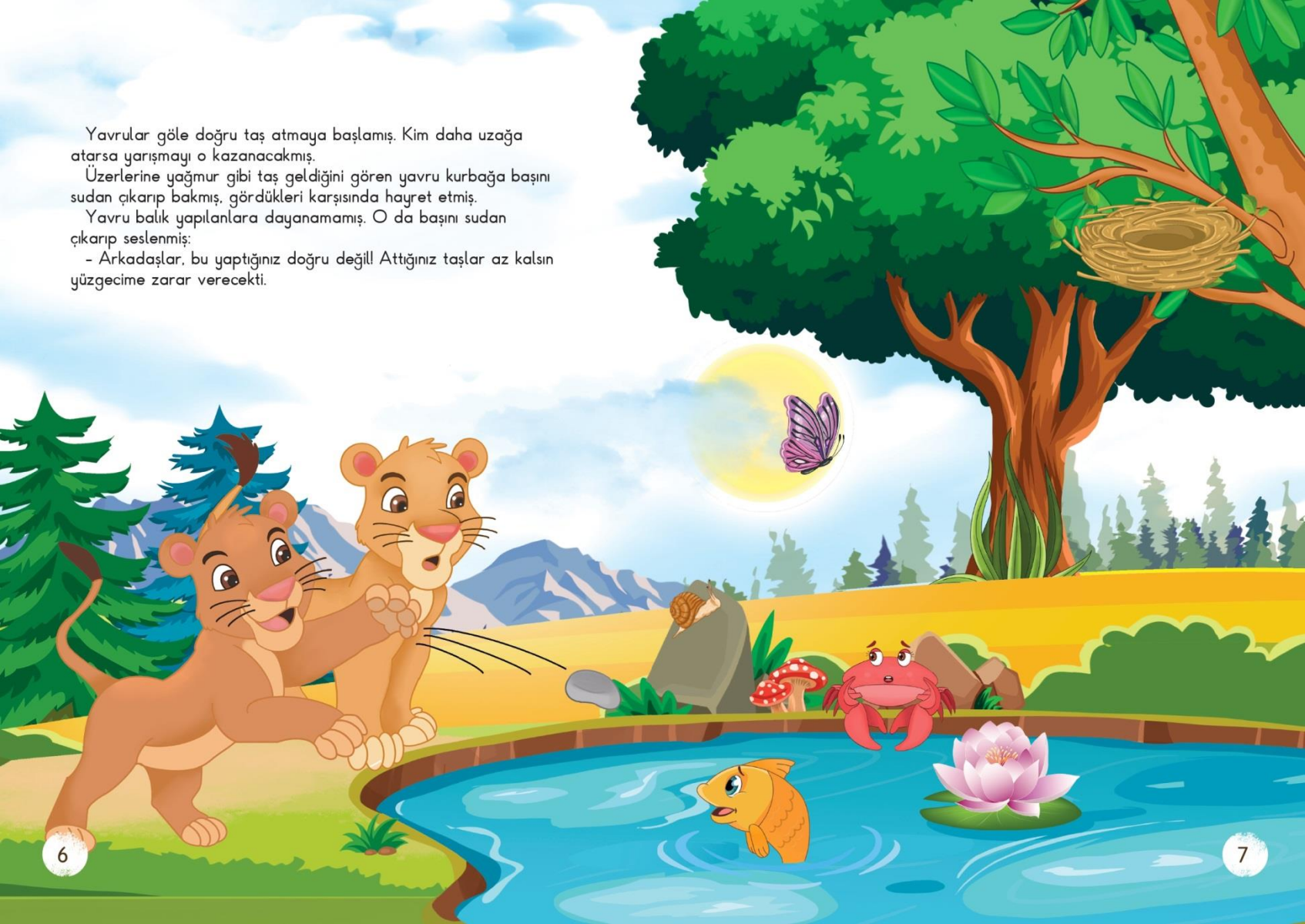

Yavrular göle doğru taş atmaya başlamış. Kim daha uzağa atarsa yarışmayı o kazanacaktı.

Üzerlerine yağmur gibi taş geldiğini gören yavru kurbağa başını sudan çıkarıp bakmış, gördükleri karşısında hayret etmiş.

Yavru balık yapılanlara dayanamamış. O da başını sudan çıkarıp seslenmiş:

- Arkadaşlar, bu yaptığınız doğru değil! Attığınız taşlar az kalsın yüzgecime zarar verecekti.

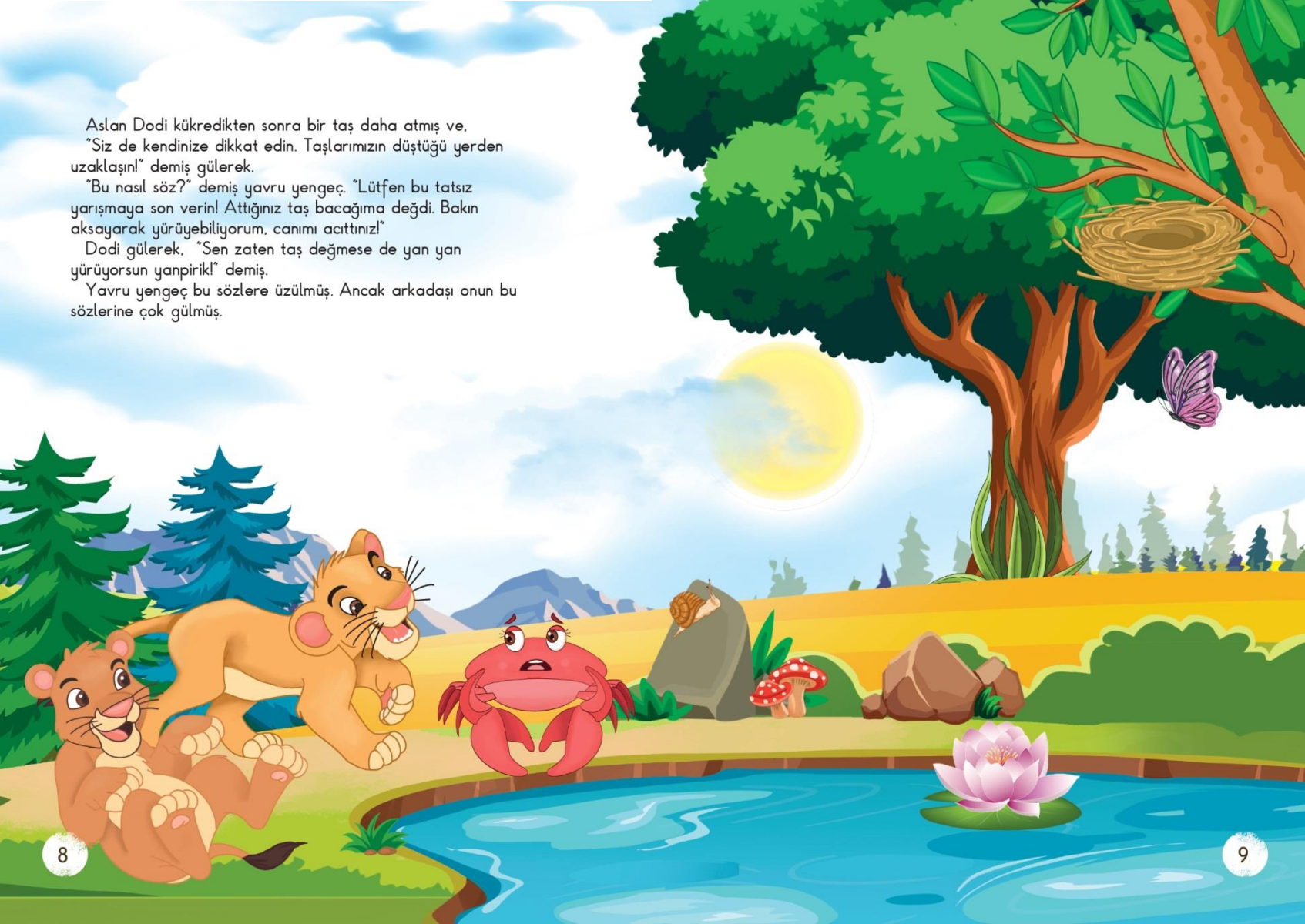

Aslan Dodi kükredikten sonra bir taş daha atmış ve, "Siz de kendinize dikkat edin. Taşlarımızın düştüğü yerden uzaklaşın!" demiş gülererek.

"Bu nasıl söz?" demiş yavru yengeç. "Lütfen bu tatsız yarışmaya son verin! Attığınız taş bacağıma değdi. Bakın aksayarak yürüyebiliyorum, canımı acıttınız!"

Dodi gülererek, "Sen zaten taş değmese de yan yan yürüyorsun yanpirik!" demiş.

Yavru yengeç bu sözlere üzölmüş. Ancak arkadaşı onun bu sözlere çok güölmüş.

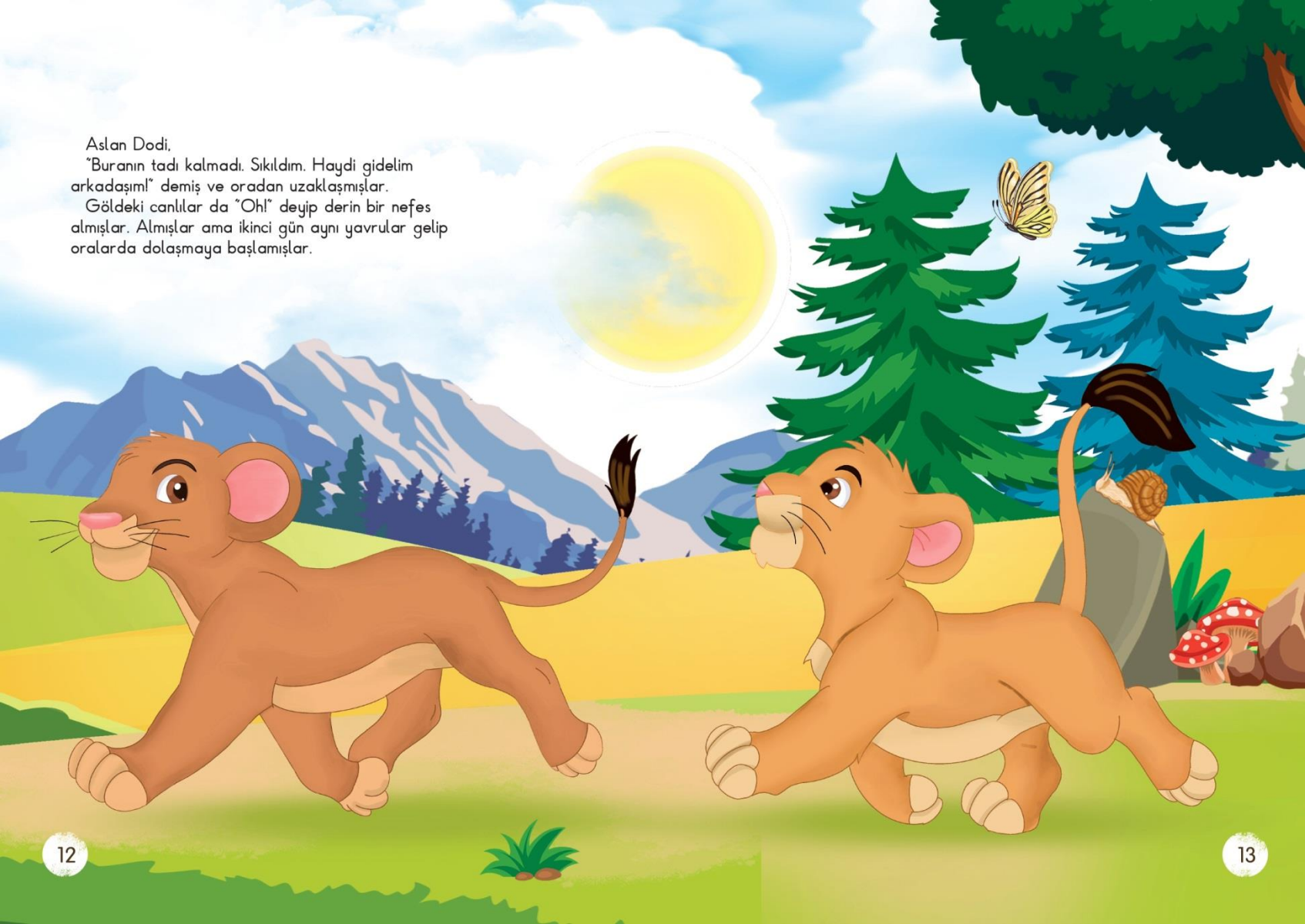
Bu arada kurbağa viraklayarak,
"Arkadaşımın yürüyüşüyle alay edemezsiniz.
Güçlüsünüz diye her şeyi yapamazsınız!" diye bağırmış.
Aslan Dodi, kurbağaya dönüp,
"Sen konuşma zıp zıpl! Her yere hoplayarak zıplayarak
gidiyorsun zaten!" demiş.

Aslan Dodi,

"Buranın tadı kalmadı. Sıkıldım. Haydi gidelim arkadaşımı!" demiş ve oradan uzaklaşmışlar.

Göldeki canlılar da "Oh!" deyip derin bir nefes almışlar. Almışlar ama ikinci gün aynı yavrular gelip oralarda dolaşmaya başlamışlar.

Dolaşırken yengeci gölün kenarında görmüşler. Hemen yanına gitmişler.

"Ne yapıyorsun yanpirik?" demiş Aslan Dodi ve arkadaşı gülerek. Yengeç hızla bir taşın arkasına gizlenmiş ve çıkmamış. Aslan Dodi ve arkadaşı "Korkak, korkak!" diyerek alay etmişler. Bir süre sonra da sıkılıp gitmişler.

Ancak yavru aslanların yengecin peşini bırakmaya hiç niyetleri yokmuş. Bir başka gün yengeçle eğlenmek için tekrar göl kenarına gelmişler. Yavru yengeç, onlardan uzaklaşmak için bir o tarafa, bir bu tarafa kaçmaya çalışsa da yavru aslanlar bir türlü gitmesine izin vermemişler. Gideceği yöne patilerini koyup gitmesini engellemişler. "Yan yan yürüyüp evine de mi gidemiyorsun yanpirik?" "Yoksa yine saklanacak mısın, korkak?" deyip gülmüşler.

Bu sırada birinin "Yengeci rahat bırakın!" dediğini duymuşlar.
Dodi ve arkadaşı sesin geldiği yöne dönüp bakmışlar.

Sesin sahibinin yavru kurbağa olduğunu gördüklerinde
şaşırmışlar. Yavru kurbağa konuşmasına "Yaptığınız hiç doğru bir
davranış değil!" diyerek devam etmiş.

Aslan Dodi,
"Sen bizimle böyle konuşamazsın. Bize kimse böyle davranamaz.
Hem oynayıp eğlenmek bizim hakkımız değil mi?" demiş.
Yavru Kurbağa,
"Elbette oynayabilirsiniz ama kimseye zarar vermeden! Hem yavru
yengece isim takıp alay ediyorsunuz hem de canını acıyorsunuz. Bu
yaptığınız eğlenmek değil zorbalık!" demiş.
Yavru aslanlar öfkeyle oradan uzaklaşmışlar.

Gölde yaşayan yavrular, yapılan bu zorbalığa nasıl karşı koyabiliriz, diye aralarında konuşmuşlar. Zorbalık yapanlara karşı hayır diyecek ve arkadaşlarını yalnız bırakmayacaklarmış. Sonra da bu yapılanları ormandaki büyüklere anlatacaklarmış. Yavruların hepsi aldıkları tedbirleri uygulamaya karar vermişler.

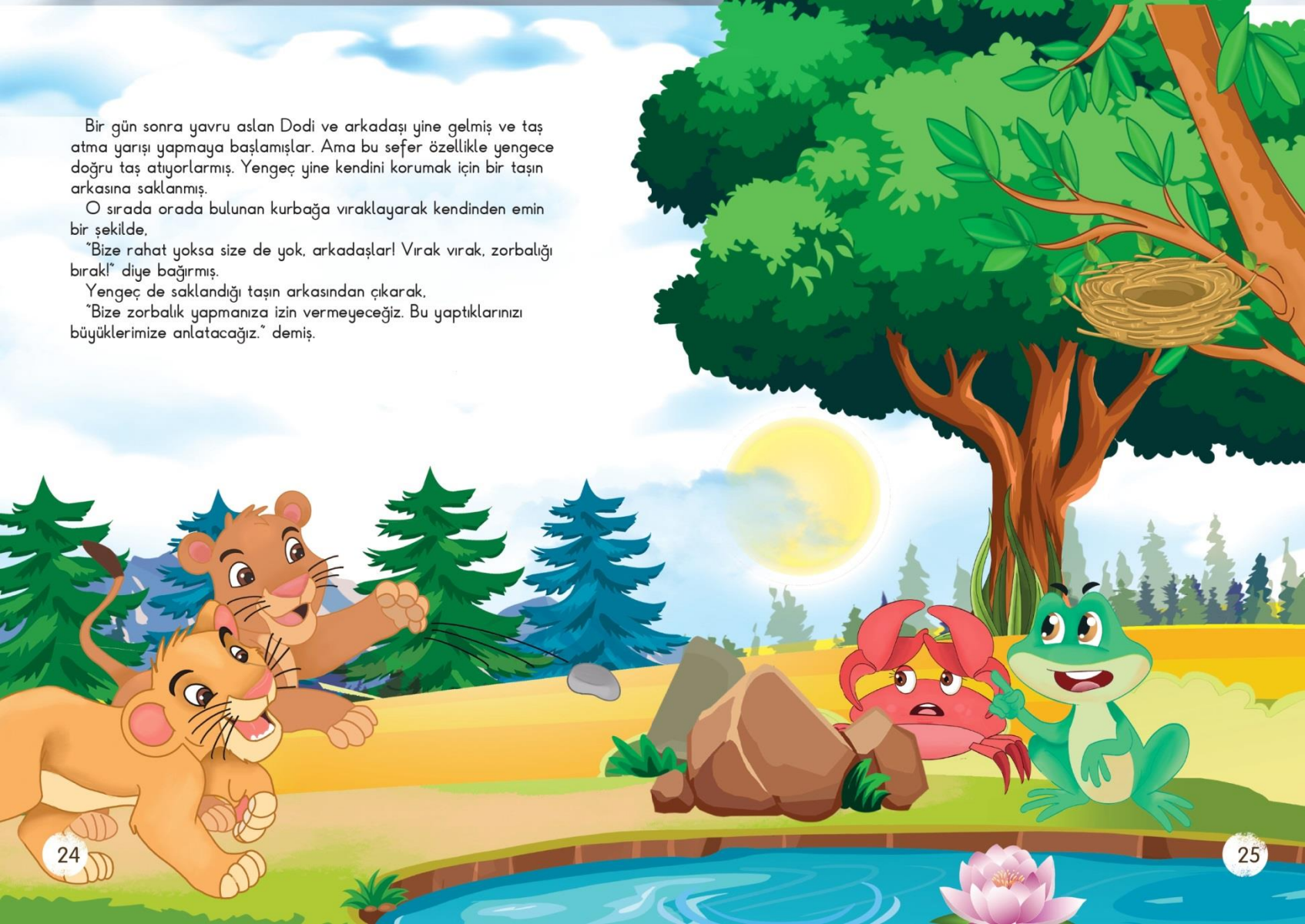
Bir gün sonra yavru aslan Dodi ve arkadaşı yine gelmiş ve taş atma yarışı yapmaya başlamışlar. Ama bu sefer özellikle yengece doğru taş atıyorlarmış. Yengeç yine kendini korumak için bir taşın arkasına saklanmış.

○ sırada orada bulunan kurbağa viraklayarak kendinden emin bir şekilde,

"Bize rahat yoksa size de yok, arkadaşlar! Virak virak, zorbalığı bırak!" diye bağırmış.

Yengeç de saklandığı taşın arkasından çıkarak,

"Bize zorbalık yapmanıza izin vermeyeceğiz. Bu yaptıklarınızı büyüklerimize anlatacağız." demiş.

Aslan yavruları hem tedirgin olmuş hem de çok şaşırılmışlar. Bir şey de yapamamışlar. Bir kenara çekilip düşünmeye başlamışlar. Bu sırada Bilge Fil gelmiş yanlarına. Yavru kurbağa ve yengeç, yaptıklarını ve yaşadıklarını ona anlatmışlar.

Bilge Fil şefkatle,

"Ormanın güzel yavruları! Burası bizim ortak evimiz.
Başkalarını rahatsız ederek mutlu olamayız. Siz
arkadaşlarınızdan özür dileyip onlarla barışın. Eğer
eğlenmek istiyorsanız birbirinizle yarışın." demiş.

Yavru aslanlar eğlenmenin başka yollarını bulmaları gerektiğini anlamışlar. Göldeki arkadaşlarından özür dilemişler. Aslan Dodi heyecanla,

"Ormanın ortasındaki büyük meşe ağacına kim önce varırsa o, birinci olur!" diye kükremiş.

Tozu dumana katarak koşmaya başlamışlar. Yavru aslanlar başkalarına zarar vermeden de eğlenebileceklerini görmüşler.

Bu duruma sevinen kuşlar bir şarkı söylemeye başlamış:
El ele verilirse zorbalık azalır,
Herkes diğerine saygı duyarsa
Mutluluk çoğalır, dostluk kazanır.

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Zorlayıcı Yaşam Olaylarında Psiko eğitim Projesi (ZOYOP) kapsamında hazırlanmıştır.

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir.
Para ile satılmaz.

DOSTLUK KAZANSIN

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

KFW

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

KFW

5+